

folyt régészeti ásatás, amely során Fonyód, Vasúti-dűlő 2. (Mérnöki telep, M7/S-34) lelőhelyen több régészeti korszak (rézkor, bronzkor, római kor, Árpád-kor) objektumai kerültek elő. A vezetéktől érintett területtől északra 2005-ben bronzkori településrészletet tártak fel.

2007. november 5-én objektumokat találtunk a gázvezeték árkában, majd november 8-ig 8 objektumot találtunk: 4 bronzkori objektumot figyeltünk meg a terület É-i részén. Ezek kapcsolatban lehetnek a vezetéktől É-ra talált bronzkori teleppel. A terület középső harmadában két Árpád-kori gödröt, a D-i részén egy Árpád-kori külső kemencét találtunk. Ezek az S-34 lelőhelyen feltárt Árpád-kori objektumokkal lehetnek kapcsolatban. A szennyvízvezeték árkában november 16-án találtunk egy bronzkori objektumot.

Munkatársak: Cserép Tamás, Balla Krisztián technikusok.

MOLNÁR ISTVÁN

132. Gárdony határa

(Fejér megye) B, Kö

A Velencei-tó Környéki Többcélú Kistérségi Társuláshoz tartozó településeken 2007 tavaszán végeztünk terepbejárást a tervezett felszíni vízrendezéshez készítendő kulturális örökségvédelmi hatástanulmány részeként.

Deák utca–Szemere utca: A Deák utca páros oldalához kapcsolódó Szemere utcai telkeken és a Szemere utca túlsó, páratlan házszámú telkeiben bizonyos szántott, illetve vetett veteményeseiben tudtunk csak vizsgálni. Megfigyeltünk egy lelőhelyet, amely őskori (bronzkori), illetve késő középkori telepmaradványokra utal. A lelőhely ÉNy-i megfigyelhető része a Deák Ferenc utca 36. (Hrsz.: 2223/4). Valószínűleg a lelőhelyhez tartozik, de fedettsége miatt egyelőre bizonyíthatatlan: a Deák utca 28–34. sz. telkek (Hrsz.: 2234/6, 2232/7, 2230/5, 2227/3); a 28. és 30. sz. mögött, már a Szemere utcában lévő veteményes parcellák (Hrsz.: 2234/8, 2232/9); a 2234/8-al szemközti telek (Hrsz.: 2234/10); a Kossuth u. 41. sz. ház hátsó kertje és az annak folytatásában lévő Szemere utcai telkek (Hrsz.: 2239/8–10); továbbá a 2237/11–13 hrsz. telkek.

A lelőhely minden bizonnyal az említett telkeken túl is terjed, teljes kiterjedése a környező beépítettség, fedettség miatt nem volt megállapítható.

Templom melletti dűlő: A terület az egykori Nádas-tóba torkolló vízfolyás K-i oldalán emelkedő magaslaton fekszik a Temető melletti dűlőben, Dinnyés DNy-i szélén. A Ny-i oldalon a D-i utolsó parcellák szántottak (Hrsz.: 040/84, 91), itt középkori településre utaló kerámiatöredékeket gyűjtöttünk. A lelőhely a telkek végében futó földút és a vízfolyás közötti szántásban is megfigyelhető volt, egészen a temető mögötti sarokban is, ahol már római kori töredékek is voltak. A lelőhelyet D-en csak a gázvezeték nyomvonaláig jártuk be, de minden bizonnyal a vízfolyás mentén hosszan folytatódik tovább. A temető szélén lévő sáv gázos volt, de itt is láttunk leleteket. A lelőhely jelenlegi ismereteink szerint

a következő telkeket érinti a belterületen: 8437–8444, 8428, 040/57–58, 65–66, 75–76, 83–84, 91, külterületen: 039/49. A lelőhely kiterjedhet egészen a Kossuth utcáig K-i irányban, valamint D felé a Temető melletti dűlő többi részén is.

SOMOGYI KRISZTINA

133. Gávavencsellő, Lónyai-csatorna

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) N, A, H

2007. március 9-én helyszíni szemlét végeztünk Gáva határában. A Lónyai-csatorna torkolati műtárgyának építése kapcsán 2006 augusztusában megbolygatták a lelőhelyet. Akkor a múzeum a további munkavégzést leállította. Most megállapítottuk, hogy a földkitermelés valóban leállt, viszont egy adag kitermelt földet elszállítottak. Mivel a humuszban, a kiszedett résztől É-ra és Ny-ra három ponton 5. századi fibulát, avar szíjvéget, honfoglaló veretet találtunk, feltétlenül szükséges a terület további ellenőrzése. Ugyanakkor elképzelhető az is, hogy a régi gát építéskor esetleg bolygatták a lelőhelyet is, ha a gát környezetéből feltölték arra a földet.

ALMÁSSY KATALIN – BO CZ PÉTER – BACSKAI ISTVÁN

134. Göd-Bócsaújtelep, késő római erőd

(Pest megye) Ró

A Göd közigazgatási területéhez tartozó Bócsaújtelep belterületén, a Balassi B. u. 3 sz. ház kertjében (Hrsz.: 6408) 2007. július 30. és augusztus 10. között folytattuk az alaprajzi kitűzés stádiumában megakadt késő római erődépítkezés feltárását. A nyolcadik ásatási évadban a tavaly abbamaradt munkálatokhoz kapcsolódva az erőd É-i falvonulatának K-i végén feltételezhető torony megtalálását, és amennyiben lehetséges, régészeti kutatását tűztük ki célul. A kert Ny-i végében két kutatóárokkal átmetsztük az erőd fal alapozási síkjába rakott párhuzamos kősorokat, bár az udvaron álló öreg eperfa sűrű gyökérzete nem tette lehetővé mindenhol a feltárást. Az utcafronti kerítés vonalától 34 m távolságban kitűzött harmadik árokban előkerült a keresett kerek torony körívének egy szakasza. Ez alapján már ki lehetett tűzni azt a két nagyméretű szelvényből álló rendszert, amellyel a toronynak megközelítőleg kétharmadát sikerült feltárnunk. Az ásatás eredményei az alábbiakban foglalhatók össze.

A kitűzött É-i falvonulat K-i végén elhelyezkedő harmadik feltárt torony is az alaprajzi kitűzés stádiumában maradt.

A kerek alaprajzú toronyba csak Ny felől csatlakoznak be az erőd fal alapozási síkjába lerakott párhuzamos kősorok, K felé azonban ilyen kősorok már nem ágaznak ki belőle.

E torony esetében is megfogható a kétperiódusú, pontosabban kétszeres kitűzés. A 46. sz. szelvénybe eső körív egy szakaszán a korábbi kitűzés kősorától 20–30 cm-rel a torony belseje felé, más technikával a